

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 5/2 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руське ми серце і віра руська.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділей і руских свята о год. 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.
Рукописи звертає ся лише за попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вілїні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Щаслива їм доріженька!

«Учіте ся брати мої,
Думайте, читайте
І чужому научайтесь»
Шевченко.

(+) Сегодня виїжджає українсько-руська академічна молодіж, яка наслідком відомих подій уступила з університету львівського, щоби дальші науки побирати на університетах в Кракові, Відні і в Празі. Великий жаль, що обставини так склали ся, що наша молодіж приневолена дальшу освіту поберати на чужосторонних університетах в бідованю, позаяк переважна частина не має до того потрібних засобів. Руска суспільність зрозуміла се положенє своїх синів і поспішила з щедрими датками, щоби в першій хвилі подати потрібну поміч, а маємо надію, і дальше не відкаже своєї помочи, хоч знаємо добре, з яким трудом у нас здобути ся на такі жертви. Однак тут розходить ся о просвіту, о будуччину цілого молодого покоління. Однак лихо не без добра. Ми певні, що українсько-руська молодіж покористує ся сим побутом на чужосторонних університетах, в тих трох містах, де нагромаджено стілько скарбів науки, штуки і всяких історичних та інших пам'ятників, щоби розширити свій умовий овид, щоби збогатити своє знанє, а дбаючи передовсім про своє, не залишить піти за словами нашого народного генія, щоби й чужому научатись. Се лише може збогатити знанє і досвід нашої молодіж, може й допомогти також навязати взаємини із славянською молодіжю інших племен, а при тим і тамту по-

знакомити з руским сьвітом, руским життям і рускими змаганнями. Тим то щиро бажаємо, щоби наша молодіж відповідно сей побут на чужосторонних університетах вихіснувала в користь свого і в користь українсько-руського народу, а се певно не остане без добрих наслідків в будуччині, для здійсненя ідеї українсько-руського університету у Львові.

Однак для здійсненя сеї ідеї неминучо потреба українсько-руської молодіж на львівським університеті, не лише щоби виклади на вступючих руских катедрах дальше могли відбувати ся, але щоби побічних повстали нові. Тим то компетентні власти повинні все зробити, щоби зробити можливим поворот українсько-руської молодіж до свого питомого огнища. Маємо повну надію, що так як доси, вся руска суспільність показала однодушність, так і тепер своїм голосом піддержить змагання наших послів, яких задачею буде в тим напрямі потрудити ся. А маємо повну надію на осягненє добрих успіхів, бо порукою солідарність всеї рускої суспільности з Високопреосвященним Архидіаконом на чолі. А поки-що бажаємо українській молодіж: щаслива їм доріженька!

очними сьвідками великого торжества, на яке давно-давно гляділи жовківські сїрі мури.

Мало відбутися сьвято впровадженя д-ра Сарніцького в чин архимандрита.

Ще день перед тим приїхав до Жовкви Високопреосвященний Митрополит Шептицький в товаристві достойного номіната та інших запрошених гостей.

Слідуючого дня о год. 8. рано відправив Високопреосвященний Митрополит Службу Божу, — почім відбуло ся торжество поставленя шановного номіната в чин архимандрита.

На приготованім престолі засів Високопреосвященний Митрополит. Напротив поставлено престіл для архимандрита номіната, а побіч уміщено грамоту, мітру, жезл та прочі архимандричі відзнаки.

По хвилі ввійшла в церкву уся чернеча братія. Йшли поважно — одягнені в сьвятотні мантиї. На самім кінці ступав др. Сарніцький.

Розпочало ся торжество. І зазвеніла в церкві прекрасна пісня, яку давно, дуже давно співали жовківські черці в отсій обиталі. Співали старинні, поважні навіви із унівеського старинного трєбника.

Опісля відчитав один із братії грамоту. Читав із проповідниці. Зміст єї такий: Ми Андрей Шептицький, Митрополит Галицький, архидіакон львівський, еп. Камінецький поділ. etc. розважували добре — рішили наділити Впреп. і сьвітл. о. д-ра Климентія Сарніцького титулом і привілеями архимандрита. Зневолили нас до того єго великі заслуги, які він положив около добра та слави руського народу, руської Церкви, а передусім Чина св. Василя В. Слава єго великої учености лунала навіть за границею, а єго батьківське поведєнє з унівеською молодіжю будило до него у всіх любов. Він був для неї батьком, він виховав сотки-сотки на

ДОПИСЬ

З Жовкви.

(Відновленє архимандрит в Жовкві).

День 8. січня с. р. записав ся глибоко в памяти жовківських міщан та селян доколичних сїл. Незлічнї товпи напливали безустанно з усіх усюдів та зановляли тиху ограду жовківського василіянського монастиря, щоби бути на-

АЛЕКСАНДЕР БАЧИНЬСКИЙ.

РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР.

СТУДНЯ.

(Кінець).

Видіставши ся поволи зі снігу, помогли ми Гнатови переїрячи коні, що стрижучи ушима, неспокоїно на всі сторони вітрили ніздрами.

Дишель був зломаний. О дальшій їзді й гадки не було.

— Василю, вертаємо назад до тебе.

— От, — лиші мене.

Він був розлючений. І я рівнож не у найліпшій гумор, мусів сїдати на сани і казати Гнатови вертати до села. Що я мав робити? Чи вступити до сьвященника сего села, а товарища мого брата, чи переночувати у Василя, чи ждати, аж мине завія і потім позиченими санями їхати?

— Василю, скажи, що робити?

— Роби собі, що хочеш. Досить мені вже такої їзди.

— Алеж не гнівай ся, — чиж то я винен, що ти нині не побачиш ся з нею...

— Прощу я тебе, не доводи мене до краю — я й так зіритований.

Дав-ем спокій. Мовчки приїхали ми до школи. Не хотів я до него говорити, бо мав він ду-

же горячу натуру. Пасіонат, яких мало, хотїй серце мав як найліпше; і дитині в школі кривди не зробив, ані не дозволив зробити, однак в случаю, як той, де єго найсłodші мрії так страшно завели, не потрафив змочи себе. Я не хотів єго успокоювати, щоби єго ще більше не роздразнити, а притім й самому зійти з нормального шляху.

Закликав я Гната, може де в селі найдєсь хто, щоби з нами, сїли не тепер, то троха пізнійше поїхав.

— Настуню, наставте-но ще раз самовар і принесіть хлїб і масло! А зваріть пару яєць — кажу я.

— Ой-ой, тож то паничі будуть мали сьвятїй вечір... Може-б піти до єгомосця.

— Но-но — не треба. Зробіть лишє тое, та йдіть на вечеру до дочки.

Василь положив ся на ліжку і замкнув очі. Я сїв при натопленій печі і роздумував...

Переплило з чверть години, як ми мовчки, кожний в своїх гадках линув, коли відчинились легенько двері, та показалась Настуня.

— Паничу, паничу...

Василь підніс ся.

— Зажди, я сам піду — сказав я.

Він склонив голову, мов неживий.

— Паничу — каже Настуня — прислали наш єгомосць і просили на сьвятїй вечер. Я бою ся пану сказати, бо они такі злі...

— Скажіть, що сейчас приїдемо.

— Але їмосць казали, щоби найдальше за

годину, бо і они чекають на гості, а ще не приїхали — каже слуга. — Прислали картку.

Віддер куверту і перечитав.

«Дорогі Панове!

«Бачили ми Вашу «катабазу», отже усердно просимо до нас на сьвятїй вечір. Відай нині не вдасть ся вже Вам заїхати до дому; надїємось проте, що не відмовите...»

Пішов я до покою. Василь лежав мов у сні.

— Василю, отець Михайл просить нас сегодня до себе.

— То їди собі — я не піду.

І знова замовк.

Я станув безрадний, бо самому їти не випадало, а при тим я був би паразив Василя.

Я сїв знова під печию...

Що дїєсь у нас в хаті?...

Бачу в великій сьвітлиці при столі наложєні застави на пять осіб. Нетерпеливо заглядає мати крізь двері і надслухує, чи не чути дзвінків з віддалі. Брат ходить по покою та дрючить ся з панною Олею, котра — бідачка — слези в оченятах ховає.

Відчинились двері і з'являє ся «ресвятий» із церковним штабом й приносять тарїль кутї з желанями.

— Дай Господи єгомосцеві дїждати других сьвят в здоровлю і щастю. — І жєлають мамі і цілій хаті.

Приходять діти шкільні, та не дуже гармовійними, але сердечними звуками співвають:

шого духовенства. Тому то будучи перед місьцем у гостях в Римі — Ми мали щастє говорити за него довший час з Св. Отцем та отримали позволенє. Тому надляємо его тепер усіма відзнаками і привілеями архимандрита — в тій думці, що се буде малою заплаатою за его великі труди.

По зложено ісповіданя віри — вручив ВПреоєсвятий Митрополит о. Сарніцкому усі відзнаки (мітру, жезл, перстєнь, хрест, мантию і набедренєк) — а новий архимандрит усїв на против на уміщенім престолї. Потім йшла уся братія по черзі та складала честь та шану своему пастирю.

Торжество скінчило ся. По відсьвітаню многолїтєвї архимандритї та Високопреосвятиєному Митрополитї вийшли оба достойники з церкви. Перед церквою прийняли їх з нечуванєм одушевленєм зібранї товпи. Опісля відправив о. архимандрит Службу Божу — з незвичайним торжеством. На хорах сївав хор селян з села Винник під бататою д-ра Дрималєка з Жовкван.

Потім відбув ся обїд, на який запрошено також представителїв жовківських властей — прасутних в церкві через цілий час довгого торжества.

Підчас обїду вїсє ВПреоєсвятий Митрополит тоаст в честь нового архимандрита, в якїм підїсє его великі заслуги около добра рускої Церкви, а передовсім Чана св. В. В. та подякував за его печальїсть, якою він огортав неначе батько університєску богословєску молодїж.

На се встав о. архимандрит і сказав, що несподївано сплили на него великі почести... А вжеж то, що він зробив для Чана, се не его головна заслуга а і >інших добромислячих< людий. Тож нехай єму буде вільно піднести тоаст в честь — передовсім вселєнського Архїєрея Папи Льва XIII та ВПреоєсвятиєного Митрополита Андрїя Шєнтицького, >мого великого добродїя<. — Опісля >клинєв< о. архимандрит в честь >добромислячих людий< і поцїлував ся з прасутним о. протоїєменєм Бабєтом. Всї тоасти прийняли прасутні з чєлєким запалєм, а передовсім послїдній прийнято незвичайно щиро та тепло.

Голєсом домінував в відсьвітаню того тоасту прасутний др. Дрималєк, що прямо з великого одушевленєя не знав, що з собою почати. Із гостий забрав ще голос п. староста Шумляцький та (мимоходом кажучи — дуже млаво) вїсє тоаст в честь того польско-руского духовенства, що працює в дуєї згоди та помірєня двох братних народїв. — Серєд незвичайно одушевлєних окликїв очїдуєжих мас зібраних вірних, відїхав ВПреоєсвятий Митрополит о.

>Бог ся раждаєть<. Мати все виглядає. Просфора на столї жде немєв, щоб зачати сьвяту вечерю.

Нїчо — нїчо... Нї дєвїнкїв не чути — нї коний не видати. Лише вітер плаче, чи й може всею силою тїшити ся в радости з празника сьвятого?

А панна Оля?..

Дам думкам тим покїй, бо о тїм вже Василь певно роздумє.

— До бїса з таким житєм, нагло відїззав ся Василь, — чїж варто хочби плюнути на него? Все, цїль житя сумні заводи, розчарованя, самї нещастя, сама журба! Лєдвї, що чоловік відїтхє свєбїдним воздухом, а незавидна доля всюдї его найде! До чорта — лїше не жити, нїж так бутї непевним кождої хвїлини.

Розїрєнє его було в зєнітї.

— Василю — лишє, днєсь вєчїр сьвятий...

— І що мєнї за вєчїр, ту, в тїй пустїї сєрєд чотирєх пустих стїн, мєв у домовинї... Далєко мої родичї — не диво, що й не поїхав, але вона так близько... вона...

— Ну та щєж, — ти не винєн!

— Сє доля винна моя — доля проклята, чи той, що ми бєзспїльного нєю звязав... Проклята...

— Бог предвїчний народив сє...

Звїнкї тони відїззались за вїкном.

— Приїшов днєсь сє небєс...

Василь замєвк... Задрєжав... Вслухав сє...

Повєли, повєли очї почали єму поблизкувати...

коло 4. год. пополудни на дворець з поворотом до Львова.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Підчас наших сьвят виринула була в польских дневниках поголєска, що намїсник гр. Пїніньский має невдовзі уступити. Его мїсцє мав би заняти, як доносили одні, ексєд Коритовский а другї призначували якогєсь урядника-Нїмця з Відня. За причину сєї змїни подавали сє, що гр. Пїніньский не умїв здержати в соїмї мавїфєстачїї у вжєсїньскїй справї та що він кокетєє з москвофілами і дає їм порєстатї в пїрє. Отже в нїнїшнїй >Gazet-i narodow-ij<, яку загалєю уважають органоєм намїсника, замїсєно dementi, якє виправдїє застерїгає ся против офіцїальности, але має вєї єї цїхи. Зазначивши, що >офіцїальнї< рекрїмїнацїї нїмєцкого правитєльства в сїй справї не могли появити ся, бо сє було би нагальним вмішуванєм ся в адмїнїстрацїїєнї справи чужої держави, >Gazeta narodowa< признає, що гр. Пїніньский має ворогїв у Віднї, але его відносини до президента мїністрїв д-ра Кербера є зовсїм добрі. >Надто маємо наймїсцїїше переконанє — пишє сєє дневник — що спецїально що-до поведєня гр. Пїніньского у вжєсїньскїй справї, зрозумїли у Віднї, і то рївно на Бальпляцу, в мїністерсвї заграничних справ, як і на Вїлїнгерштрассє, в мїністерствї внутрїшних справ, що становиско намїсника-Поляка не могло бутї иньшим супроти польскої суспїльности, як було. Сьвїдчить про сє декларация президента мїністрїв д-ра Кербера, дана свого часу у відповїдь на інтерєляцїю в державнїй радї, яку то декларация свого часу польска праса прийняла зовсїм прихильно, сьвїдчить про сє високо пївурядовий комуїкат органоєм мїністерства заграничних справ >Fremdenblatt-y<, який виправдїє мїсєтїє уступї, що є деякою концєсїєю для пруского правитєльства, але заразом ухїляє в недвозначнїй спєсїб звернєнїє закиди против особи намїсника гр. Пїніньского.

В нїмєцкїм парламєнтї вєдє ся дальше бюджетова дєбата. Дискусїя дєторкає заграничної полїтики нїмєцкої на тлї послїднїої бєсїди канцлєра гр. Бїльова. Пос. Бєсєрман (народ лїберал) відносить з вдоволєнєм добрі відносини до Росїї і признає, що в заграничнїй полїтицї видко непокоячі прояви, бо Нїмцї зї всїх сторїн окруженї ворогами. Тридержавнїй союз немєв захитаний. Італїя кокетєє з Францїєю, а в Австрїї дїють ся дивнї рїчї, як ось з декларацияєю кн. Чарторїйского в галицкїм соїмї, против якої австрїйське правитєльство не виступило з сєйчасовим відвєртєм. Відтак пос. Дзєм-

Лицє з бїлого почало палєнїти. Кинув ся мєнї на шїю та розпїдаєв ся мєв дитина...

— Левку, я так люблю єї!..

— Аби взрїв люд сьвїй весь.

І утїшив сє.

— Василю! їдєм до о. Михаїла?

— Ходїм скорїйш, бо погнїває ся на нас.

У о. Михаїла сьвїтло...

Зломїли ми просєфору і засїли до вечерї. При просєфорї Василь очї в землю спустив, та слєза впала на сьвятий хлїб.

Бїдний, з ким иньшим мав надїю вперед желанїями подїлїти сє.

Сльєза та послїднєа, була погодженєм ся з долею...

Не довго однакє були ми ту гїстьми.

На дворї розпогодило ся, а метєлиця пєрєйшла...

Нетєрпєливєа матї вислала другу пару коний по нас і в годину я витав ся зї своїми найдорєзшїми. Як ми їхали, чи сє конї-вітрогови з воздухом в пєрєгїн чвалали?

А Василь, а Оля?

Я бачив по вечерї, що уже перстєнїє мєли помїнянї.

При відїздї не мїг Василь здержатїсь від сєрдєчного — Христос раждаєсь, — полученого їз ще сєрдєчїїшим поцїлуєм на покраснїлїх ягодах панни Олї.

бовский підїсє польсєку справу і вказав, що >польска небєзпєчнїсть< лєжить виключно в вїмєцкїм шовїнізмї, який своєю агрєсївносєтю сам викликєє реакцїю в польскїй суспїльности. Вкїнци пос. Лїберман виступив з острїми закидами против Чємбєрлєна, так що президент палати прикликєє бєсїдника до порядку. Канцлєр гр. Бїльов у відповїди виступив против зобїджуваня чужих мїністрїв. Висказує жалє, що тою сєрєвою занїмає ся оїнїя обох народїв надто довго і висказує надїю, що на будучє змаганє удержаня добрих відносин мїж обома краями не стрїтїть ся з такими подїями. Бєсїдник борєвнїє чєстїє австрїйскої армїї і підносить, що Нїмцї нїколи не стояли з Англичанами на ворожїй стопї. Удержанє добрих відносин з Англією кориснєє для обох держав, а кориснєє також для всєсьвїтного мїра. >Не можє закінчїти моїх виводїв — сказав гр. Бїльов — не висказавши жалє над спєсєбєм, як полєреднїй бєсїдник обговорєвав австрїйскїє відносини. Так само як ми неохотно глядїмо і в данїм случаєу впрєсїли би собї, колиб хто чужий хотїв вмішувати ся у нашї внутрїшнї відносини, так само мусїмо внутрїшнї відносини нєвнїших країв трактувати з тим тактом, який є найлїпшою відставєю здєрового, мїжнародного покїтєя. — Сї висказї гр. Бїльова викликали немалу капїтуляцїю, бо они були цїлковитою капїтуляцїєю супротив Англії. Догадуєть ся, що гр. Бїльова прєсто спонукала до такої заяви Англії, якої публїчна оїнїя з причини его оїодїшнїої промови є дуже подразнєною.

НОВИНИ.

— Калєндар. В нєдїлю: гр.-кат. Анїсїї, Тєодорї; рим.-кат. Гоноратї. — В понєдїлок: гр.-кат. Мєланїї; рим.-кат. Гїларїя. — Вї вторнїк: гр.-кат. Новий рїк; рим.-кат. Фєлїкєа.

— ВПреоєсв. Митрополит Шєнтицький вїїхав вчєра до Віднї, дє пєрєбудє 8 днїв.

— Кацапска бєзлїчнїсть. Кєли ми свого часу зазначили були, що єщє кїлькєдєсєть >паршївнїх овец< лїшило ся на унївєрситєтї пїсля сєцєсїї руских академикїв, та що їх їмєна подєсть сє до публїчної вїдомєсти, цїла польска праса накинєла ся на >Руслана<, що він >бунтує< молодїж і бєрє чинну участє в справї сєцєсїї. Не хочємо приписувати собї бїльшє заслуги, як є на дїлї. Ми одержали з кругїв академїчної молодїжї згадану нотатку і замїтили єї в сїм пєрєконанєм, що хто ломить народку і товариску солїдарнїсть, сєїє варт погорди не лише сєвїх, але і противникїв і варт напїятновачї, щєби як паршїва вївцє не мїшав ся мїж здєровий гурт. А що не лише повисєла нотатка, але і дїєсє єї виконанє є докончє потрїбнє, про сє сьвїдчить найлїпше вчєрєшнїй вїєступ >Галичанїна<, який п. з. >Карїєрїстї< пишє: >В львофєском унївєрситєтє асталєс 57 студєнтоф русєкїй народностї... Дьло< і >Руслан< страшно угрєжали в разгарє сєцєсїї, що (!) аставїлї сє в львофєском унївєрситєтє студєнтоф русєкїй народностї наклєїмєть яко (!) їзмєннїкоф. Названїє газєтї нїнє (!) аднакє малчєть, їбо значїтєльнєє бальшїнство тєх карїєрїстоф принадлєжало к Абщєствє >Академїчна Грємєда<. — На жалє з кругїв молодїжї нам досєлї не надїєслали спису сїх >карїєрїстоф<, а нє наша рїч займатї ся самим сєю справєю. О кїлькєю знаємо, окрємнїй комїтєт студєнтїв збирєє данї в сїм напрїамї і оголєсїть їх в своїм часї. Однакє вжє тепєр можємо запєвнїти кацапского пашквїлянта з >Галичанїна<, що мїж тїми 57 оставшїми на унївєрситєтї карїєрєвїчєми нємає ані одного члєна б. тов. >Академїчна Грємєда<. Сї >паршївцї<, що остали ся на львївскїм унївєрситєтї належєть або належали до кацапского >Друга<, або походять з тої кацапо-польскої порєди, яка пєрєд тєлєцєм карїєрїє вїпєрєла ся давнєо всїяких народних їдєалїв.

— П Михаїло Губчак, директор руского народного театрєу, вїїхав оїодї до Кїєва в справах театрєу.

— Запомогї на устроєванє католицких мїсїй. Краєвий вїдїл удїлив на устроєванє мїсїй: гр.-кат. архїдїєцєзїї львївскїй 1400 К, а дїєцєзїєям пєрємїєскїй і ставїєславїєскїй по 600 К. Прочїх 3400 К роздїлєно мєжї чотирї рим.-кат. дїєцєзїєї.

— Квалїфікацїїєнї їспїтї для народних учїтєлїв вїдбудуть ся в Станїславовї днє 17. лютєго о 8. год. ранє. Поданя з потрїбнїми докумєнтами належїєть вносїти чєрєз властвїву раду шк. округнєу лїдєальшє до днє 7. лютєго.

— Імєнованє. Львївскїй вїснїй краєвий суд їмєнував авсїдєлантами мїж нєвнїшими судових практикантїв Русїнїв: Антона Тїмєякова, Пєтра

Рондяка, Юліяна Дроздовського, Миколу Івасюка, Анатолія Ленкого, Миколу Кліща, Володимира Щуровського, Івана Мацюрака, Йосифа Миронівича, Михайла Терлецького, Володимира Чирівського, Александра Березницького і Юліяна Кміту.

— **Вечерниці з тацями** львівських друкарів відбудуться в суботу дня 25. січня в локалі «Стрільниці».

— **Зміна гарнізону.** 3. батарея 30. полку артилерії дивізійної перенесена зі Львова до Станиславова.

— **Напад.** На секретаря каси хорих слюсарів у Львові, п. Вільгельма Вербицького, напали позавчора вечером в локалі каси два розбишаки. Один з них придусив Вербицького коліном і заткав йому уста, а другий витягнув з кишені ключі і отворив шухляду в бюрку Вербицького, звідки забрав 141 корон 47 сот. і подер рахункові книжки. Коли Вербицький прийшов до свідомости, не було вже розбишаків. В три годни опісля Вербицький зголосився в дирекції поліції і показав подерту одіж яко свідомство нападу. Поліція сейчас зарядила слідство, але не нашла винуватків, а вчора вечером увязнила... Вербицького.

— **Смерть галицького «Донжуана» в Ріо Жанейро.** Курітубека «Gazeta polska w Brazylii» доносить, що 5. грудня м. р. помер в Ріо Жанейро Михайло Білик, що походив з східної Галичини, мав 28 літ життя, а був агентом поліційним в столиці Бразилії. Він звів жінку якогось мазура з Курітуби і жив з нею в Ріо. Аж ось енергійна мазурка погнівала ся чогось на свого любчика і обляла его розчином ванна на спірт туди так, що він сейчас помер по тяжких муках. Нелюдську любов увязнено. — До сеї вістки додамо отсю замітку: Михайло Білик походив — як пише «G. p. w Br.» — зі східної Галичини, се, здає ся, значить «був Русин». Такого терміну технічного уживає ся часопись постійно мабуть тому, що слово «Русин» мабуть уважає ся в її стовбчик за «inexprimabile»; чи се має бути засада «todtschweigen», чи лише «постійний» випадок?

— **Нещаслива пригода в Станиславові.** Оної вечером везла драгоня улицею Зосина Воля овеє, а рівночасно надійшли Рубін Печеник, купець з Золотова Потока з жінкою і 20-літньою донькою. Один з драгонів зачепив дівчину, а мати видячи небезпечність прибігла доїці на поміч. Один з драгонів відохнув тоді стару так нещасливо, що она апала від віз, котрий цілм тягаром переїхав їй через голову і роздунув так, що аж мозок витиснув з неї. Бліма Печеник згнула на місці в очах доньки і мужа, полишивши шестеро дітей. Справою заняла ся прокураторія.

— **Новий театр.** В Чернівцях стане небагом новий німецький театр. Будову поручено віденській епілці Фельнер і Гельмер.

— **Завіщанє Бльоха.** Бльох, про якого смерть ми вчора донесли, завіщав звиш ців міліона рублів на добродійні цілі; з того 300.000 рублів на заведенє для дітей, 80.000 рублів на добродійні товариства, 30.000 рублів на стипендії для учеників варшавської політехніки, 50.000 рублів на мязрову пропаганду, 10.000 рублів на підупавших торговельників в Варшаві.

— **Живий по смерті.** Якійсь Чех, іменем Мальтрус, родом з Подбади в Чехії, літ 33, зажадав недавно тому від своєї громади посвідки приналежности, котрої ему було потреба, щоби виробити собі паспорт на виїзд за границю. Якеж було его здивованє, коли замість посвідки приналежности дістав — посвідку смерті. Три роки тому назад проголошено его урядово помершим, а то на тій підставі, що він десь був пропав без вісти, а коли опісля коло Подбади витягнує з ріки Велтави якогось трупа і люди его розпізнавали, жінка его пізнала в тім трупі ніби свого чоловіка. Нічо не помагало, що Стефан Мальтрус доказував, що его жінка помилила ся; она тимчасом була померла і годі було її питати, а Мальтрусови не хотіли вірити. Аж ось довідав ся уряд, що доньку Мальтрусів по смерті матери віддано до якогось монастиря. Там єї вишукали і предложили фотографію «якогось» чоловіка, котрий каже, що він називає ся Стефан Мальтрус. Дівчина пізнала зараз на фотографії свого батька, котрий, як показало ся, вибрав ся був в світ шукати щастя і зайшов до Парижа. Він найшов дійсно щастє, бо розбогатів, а тепер хотів зробити несподіванку своїй жінці і дітем. Тепер треба буде знести урядово проголошенє смерті, а Мальтрус дістане тоді свою посвідку приналежности.

— **Самозванець.** В лат. Рівдяні свята показав ся в Римі якийсь Янаш з надренської провінції і голосив, що він є «пророком». Янаш ходив босий і простоволосий та мав на собі лише одну довгу ясу. В руках держав довгу палицю, з китицею зелени на верху. За «пророком» бігли товпи дїтвори та волоцюгів ласих на сензацию. «Пророк» ставав на просторих місцях і голосив «мир на землі», поки поліція не прогнала его з Риму. «Пророк» пішов з Риму в дальшу вандрівку по Італії.

— **Конкурси.** Магістрат м. Долина оголосив

конкурс на посаду інспектора поліції з речинцем до кінця січня с. р. Платня 1000 К річно і три 5-літє по 50 К.—Магістрат м. Ярослава розписав конкурс на посаду другого міського лікаря в Ярославі з платнею 1000 К річаю, квагіровим 300 К і з правом до двох 5-літних додатків по 100 К. Речинець до вношеня подань до 1. марця 1902. р.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаімч. кредиту «Дійстер» ч. 1800.** на ф. від академічної молодіжи виллинули дня 4. січня 1902 дальші жертви: А. Балтарович Глиняни дальші складки 22 К 40 с. (від д-ра І. Моха 4 К, від себе 4 К, А. Витоньського 3 К, І. Тур... 2 К, Костинюка 2 К, О. Давидів 2 К, Н. Н. 4 К 40 с., Дели 1 К); П. Павлинський Грусятчі місячну жертву 2 К, Лев, С., Я. Ідушевські Станиславів, грші укладані на деревце 4 К, з доп. «Виборить для нас руский університет!», О. Гуменок з Порохника, складка 15 К (від себе 5 К, В. Дверницького 2 К, о. Подлясцького 2 К, о. З. Лехицького 2 К, Е. Мальчин 2 К, М. Шуплата, агент «Дійстера» 2 К); С. Шараневич інж. гірн. в Цешав бай Готтессен (Моравія) 20 К, о. В. Лицняк в Ярослава, складку 67 К (від себе 5 К, о. І. Хотинецького 25 К, д-ра Кочиркевича 10 К, о. Паславського 5 К, о. Дигдалевича 5 К, д-ра Вортмана 4 К, проф. Пьонковського 4 К, Турчмановича 2 К, Янова 2 К, Преторіуса 2 К, Шафрана 2 К, К. Хотинецького 1 К); п. Ю. Романчук, складку членів Клубу парламентарного в Відні 400 К (від себе 100 К, барона Василька 100 К, Василя Яворського 50 К, д-ра Короля 50 К, д-ра Коса 50 К, Брайтгера 50 К) з тої квоти має ся передати 80 К для комітету д-ра Добрянського; Українець з Чернігова 50 рублів, після курсу з 4/1 126 К 50 с., Сальмеа Крушельницька Варшава 100 К, о. Ів. Ольшанський Хрив 8 К 40 сот., разом того дня 1.377 К 58 с.; з переносу 28.324 К 41 с. — Загалом по день 4 січня 1902 включно виллинуло 30.001 К 99 с.

Дня 5. січня 1902 виллинули дальші жертви: Ем. Кадайська Станиславів 5 К 6 с., І. Мирок Станиславів складку 22 К 36 с. (від А. Д. 10 К, В. Крушка, А. Лукашевич і І. Мирон по 2 К, П. Рибчук, І. Т. Шаль, І. Г., П. М. і Е. Г. по 1 К, В. Р. 36 с.); Совь. Стецяк Камінка Старе село 6 К, о. Іл. Лукашевич Скоморохи, рату за січень 4 К, Ю. Мартинець Печеніжан 4 К, О. Юрчинський Переворек 5 К, др. Ал. Петровський Вашківці складку 15 К (від себе 5 К, д-ра А. Петровського 5 К, Гольдгагена 5 К); Лев і Марія Максимовичі 4 К, Р. Сосновський Стрий, рату за січень 5 К, Із. Назаревич 2 К, др. Кочиркевич Ярослав, рату за січень 20 К, М. Чемеранський Сянок 2 К, др. Підлукський Болахів, датки за січень 6 К (від себе 3 К, Юліяна Русина 2 К, Ів. Майхровича 1 К); Марія Ревакович Соколів за січень 1 К, П. Бохеньський Збараж 2 К, Кунницький Ліско 2 К, Ал. Фединський Мости вел. 5 К, о. Іг. Охнович Корчя 5 К, о. Еве. Качмарський Славско, за січень 6 К, о. А. Савицький Коронуж 10 К, Гед. Лисинецький ад'єнкт суд. в Садагорі 20 К, о. П. Березовський Хоростків, складку 36 К (від себе 30 К, Ал. Гайдукевича 4 К, Евеліники Березовської 2 К); о. А. Коритко Богатківці, складку 30 К (церков в Богатківцях 20 К, церков в Белеві 10 К) для мол. партії 20 К, для стар. 10 К, Г. Цеглинський Перемишль, складку 22 К 80 с. (від судії Гарасимовича 5 К, д-ра Блюменфельда 4 К, д-ра Мендроховича 2 К, д-ра Гааса 2 К, д-ра Ерліха 2 К, д-ра Манпельза 1 К, д-ра Пробштайна 1 К, судії С. Чердунчакевича 1 К, канд. адв. Базилевича 3 К, сов. Лицинського 2 К); М. Ловська Утег еписк. 5 К, Юліяна Цурковський Заставна, рату за січень 10 К, Ольга П., Відень VIII 42 К, п-ві Гошовська жена Ник. Гошовського 4 К, разом того дня 301 К 22 с.; з переносу 30.001 К 99 с. — Загалом по день 5. січня 1902 включно виллинуло 30.303 К 21 с.

Дня 6. січня 1902 виллинули дальші жертви: В. Потулицкий за січень 4 К, Т. Кудь з виказу «Бесіди», складку 13 К (від О. Хлопецького 2 К, І. Касараби 1 К, Ол. Дідичкого 5 К, Ол. Кмицькевича 5 К); о. митрат Лев Туркевич Львів 20 К, Ст. Кульматський Львів 5 К, о. Н. Авастазіевський Сапогів, за січень 2 К, Аннина Билікевич Волчківці, складку 12 К (від себе 3 К, А. Остиславської 3 К, А. Палійчука 3 К, Т. Билікевич 2 К, В. Билікевич 1 К); о. О. Скоморович Івачів гор., складку зібрану 1. січня на загальних зборах читальні «Просвіти» в Чернігові 6 К 42 с., Українець з Києва 253 К, о. Адольф Василевський Львів, за січень 20 К, За 44 переличних листків 4 К 40 с., др. Терлецький за 10 пер. листків 1 К, о. К. Миколаевич Махвів 12 К, о. Т. Горникевич Гошів, складку 15 К (від себе 5 К, Н. Н. 10 К); о. Ізидор Темницький Беремовці 10 К, о. Никола Волянський Коронець, складку 10 К (від себе 2 К, Романа Соневицького 2 К, Ольги Соневицької 2 К, Ів. Шустакевича Перевовець 1 К, Зиновії Волянської з Коронці 1 К, Зені Волянської 1 К, О. Волянського 1 К); Юрко Мартинюк Заліщики, за січень 2 К, о. Ів. Волянський Краковець, складку 15 К (від себе 5 К, з акафисту! 5 К, від довірочно зібраних осіб П. М. С. 5 К); Мих. Кошистинський Рудки 5 К, М. Матковський Городок 4 К, Вол. Кишакевич 10 К, Нітанія Дичалові Жуків, складку 20

К (від Софії Сиротинської 3 К, о. Сиротинського з Домашева 3 К, о. Долотницького з Добруси на 1 К, о. Гриневецкого в Щирці 2 К, о. Сінкевича з Куняна 1 К, Даниловича з Жовки 2 К, о. Колпачкевича з Гойча 1 К, В. Даниловича, за січень 1 К, Кунцева, за січень 5 К, Баландюка за січень 1 К); Вол. Шепарович Балигород 4 К, о. С. Мухкевич Плавча мала 4 К, о. А. Нестор Ремезівці 10 К, Вас. Каршок Святин 5 К, о. Юрій Кміт Яворів, складку 62 К (від себе 3 К, І. Харамбури 2 К, М. Масюка 3 К, П. Придаткевича 3 К, Ромця Придаткевича 2 К, Артимця Придаткевича 2 К, В. Малинського 2 К, Й. Рожака 1 К, Ст. Бриттана 2 К, Бр. Щирби 2 К, Е. Щирби 3 К, Е. Щирби 40 с., Ант. Кваса 1 К, Й. Булана, Стеф. Волощак, Олекси Харамбури і Юрія Лоцачука по 1 К, від І. Дочила 2 К, Богд. Волоса 1 К, І. Загавича 2 К, Корончевського 1 К, М. Мартинюка 2 К, Ф. П. 5 К, Анд. Чуми 3 К, Ст. Момрика 1 К, Ант. Пшепорського 1 К, В. Станька 40 с., Т. Гладкого 2 К, М. Харамбури 20 с., Вал. Дякова 1 К, С. Бориса 1 К, М. Бориса 80 с., Юр. Патлика 2 К, Лукашевського 5 К, В. Дякова 1 К, Н. Н. 20 с.); П. Скородинський Долина 5 К, Л. Стефанович Заліці 10 К, о. Е. Роздольський Соколів від своїх дітей складку 5 К (від Богдана, Ольги, Всеволода, Володимира і Олени Роздольських по 1 К); «Львович», Станиславів від учеників семінарії учит. 10 К, Ат. Скобельський Золотів 20 К, Евг. Шепарович Снятин складку 5 К (від себе 4 К, Стефці Шепаровичівної 1 К); Мих. Тимчинши секр. суд. Банялюка, Босенія 10 К, др. Ан. Горбачевський Чортків, складку 66 К (від Корн. Маудля 2 К, Ясеняцького 3 К, Ю. Дзеровича 2 К, Авергана 6 К, Вербицького 5 К, Михальського 1 К, д-ра Блявштайна 1 К, Осгерзедера 1 К, д-ра Козовера 10 К, Двожака 2 К, Грончиківського 1 К, Куриловича 1 К, д-ра Горбачевського, рату за січень 6 К, Витошинського 4 К, др. Н. Н. 10 К, дрібними датками 11 К); о. Авдій Билікевич Глушків, складку 12 К 70 с. (від себе за січень 10 К, з преферанса 1 К 70 с.); разом того дня 681 К 52 с.

До дня 10. січня 1902. р. включно виллинуло загалом 32.267 К 58 с.

Посмертна оповістка.

О. Дмитро Ядлош, парох в Дошниці, перемискої єпархії, упокоїв ся в 64. році життя, а в 30. р. священства. В. е. п.!

Телеграми.

Будапешт, 11. січня. В сали нарад магістратів зібрав ся вчора конгрес на нараду в справі автономії угорських католиків. Провід держав князь-примас кардинал Вашари. В зібраню взяв участь цілий єпископат, численні члени палати магістратів і послів та багато інших визначних осіб.

Білгород, 11. січня. Міністер скарбу Попович виїхав до Відні, щоби робити стараня задля затягненя позички, конечної на оплаченє пильних видатків. Від успіху в сій справі міністер робить зависимим свою дальшу приналежность до теперішнього кабінету.

Франкфурт, 11. січня. Вчора пополудни робітники без занятя устроїли похід, підчас якого виголошували різні протести. Прийшло до битки з поліцією, яка добула оружя. Кілька осіб арештовано.

Сарагосса, 11. січня. Товпа демонстрантів оної вечером обкинула монастирі каміннями. Жардармерія виступила против них, при чім зранено кілька осіб. Префекта міста вівзвано явитись лично в Мадрид.

Брукселя, 11. січня. Вчора відбула ся тут конференція бурских провідників в справі заключеня мира. Згодили ся на се, щоби жадати вже не цілковитої независимости полуднево-африканських республік, але їх автономії. Др. Клерк має се заютифікувати англійському правительству.

Лондон, 11. січня. «Daily Mail» доносить з Шангаю, що тамошню англійську залозу мають відкликати до цвітня, а німецьке військо остане в Шангаю на дальше.

Лондон, 11. січня. Бюро Райтера доносить з Вешингтону, що адмірал Гамільтон поїде на своїм кораблі на води венецуйельскі, аби в случаю потреби нести поміч покривдженому населеню.

* Купуйте!! *

— На Новий Рік постарало ся «Руске педагогічне Товариство» для наших діточок о правдиві королівські дари: «Ах, яке хороше!» Велика книжочка ч. 99. з артистично виконаними, кольорованими ілюстраціями (ціна 2 кор.) запізнає дитину з урядженем мешкань, селом, містом, горами, морем, паровими і електричними залізницями, тунелами і віддуктами, самоходами і колесницями (біциклями), кухонними знаряддями, домашнім звірем і дробом, дичиною наших лісів і екзотичних, городовиною і цвітами, міськими і сільськими типами, військом різних держав, найхарактеристичнішим штатом і діточими забавками. Скільки привабливості і пожитку для дитини містять ся в сій книжці! Навіть на сільській закутці оно може виробити собі своє понятє про широкий світ та зацікавити ся до него. — Немешне гарною і пожиточною є книжка ч. 98. «Приятелі дітвій», (ціна 1 кор. 20 сот.), в якій зображені всі домашні звірята, а при тім заміщено коло 50 довірних віршів, вазок, загадок та пісень. Між ілюстраціями є також побутові образки, як «молочарка везе молоко», «мисливий полює на зайця», «польованє на перепелиці», «виправа в Альпи», «повіз запряжений козами», «як пасуть вівці», «як стрижуть вівці», «як оріють волами», «як доють корову». Дещо з того буде новиною для дітви вихованих в місті, децю зацікавить знов дітви, вихованих на селі. Між поезій, крім віршів пояснюючих ілюстрації, находяться там цінні річи, як «Журба», «Веснянки», «Осеа і віл», «Гей, бики», «Сиротина», «До праці» і др.

Ч. 100. «Для розривки» (ціна 1 К 20 с.), як і всі книжки, оправлена в тверду текстуру, прикрашена прегарною ілюстрацією. Як вже вказує заголовок, книжочка подає веселі карти з життя дітви і допомагає тим самим чемним дітям придумувати собі різномодні і чемні забави. І так бачимо там: «Подорож в свальнім вагоні» (дівчинка спить в кошику), «Оборона перед дикими звірями» (хлопчик ховає ся до коша перед котиками), «Відкритє нової ріки», «Понає в лісі», «Прядержаний на горячій учинку» (дівчинка зловила котика, який хотів задунити іташку), «Від напасти, не пропасти» (діти боронять ся від гусів), «Огородничка», «На проході», «Над ставком», «Маленькі свинки», «Вірний песик», «Забава з котиками», «Прачка», «Недітривий концерт», «Пес-весельчак між поважними дітьми», «Ябнятко перший раз на папі», «Страшний гратуч», «Діти і бузько», «Загадочна печера», «Жерлене крілків», «Шкава трійка», «Від на мовонці», «Коло керинці», «В далекій сьвіт». В сій книжочці заміщені вже поважніші поезії, як «Воскресєн Боявє!», «Зрадинк», «Нива», «До молодіж», «Псалом LXVII», а дальше загадки, байки і дуже багато вдатних, веселих віршків до ілюстрацій.

Ч. 96. «Дітвора» (ціна 1 К), книжочка в гарній оправі з незмірним багатством ілюстрацій

без тексту, є там: церков, водний млин, лїля, канарок в клітці, качка в каченятами на воді сьніваючі кося, щигли, гвоздик, румянок, вуд-вуд, медвідь з молодими, рипарекій замок, сивогорлиці, вітровий млин, корабель, жаба, адмірал-мотиль, паперяне орло, кінє на бігунах, фана, стрільба і шабля, кітка з котятами, фіалки, писанки, порічки, синній метелик, залці, пчола, вивірви, веселі кози, бузько в гїзді, виїрка, пава, труба, бажант, верблюдо в пустині, малпа, сливки, лис, лви шукаючі добичи, підкова, острога, коробеш, бубен, черешні, рожа, кінє і лошак, званок, овочі, кочовка, лопата, сокира, кури з убрчатами, плуг, коні з возом, редька, товар при навою, ара, какаду, блават, левкоп, слонь, короп, мак, молоток і кліщі, шкільна юрба, гуска з гусенятами, парасоль і паличка, «правдива» стрільба і палаш, нес-сторож, суниця, олень з родиною, моримуха, виноград, баран і вінця, туліпан. Таке багатство різних і вірно зображених предметів вистає для дитини на довго для забави і науки.

Ч. 97. «Звірята домашні» (ціна 80 сот.) в малім форматі і розкішній оправі подає з перелихом викінчені ілюстрації домашних звірат, а поміж се велике багатство віршів. Подамо лиш заголовки деяких, шоби бодай в приближеню дати понятє про багатий зміст сєї скарбниці віршків для дітви. І так є там: «Родичам на новий рік», «Пісенька», «Загадки», «Свиня під дубом», «Сьніванка дівчинки», «Мамі на імянини», «Пісня поговича», «Сьніванка про коника», «Мамі на новий рік», «Лисця і осел», «Сестри на імянини», «Вовк та ягня», «Родичам на імянини», «Таткові на імянини», «Пава і голуб» і ще багато загадок та неназваних віршів.

Ч. 94. «Друга книжочка для малю дітви» (ціна 20 сот.) зложила Евгенія Ярошинська з оповідань: «Хліб засушений», «Найбільший скарб», «Нагороджена малостиня», «Коралі» і «Талька». Нові два аркуші друку доброго змісту за 10 кр!

Ч. 93. «Серед цюїтє» фантастична комедія для дітви в 2 діях з танцями і сьпівами (ціна 16 сот.) перевела з російської мови Клавдія Лукашевич. Ся інтересна книжочка обіймає також нові два аркуші друку і коштує сказочну ціну 8 к!

Щира дяка належить ся «Педагогічному Товариству» зі сторони родичів. Хто дбає про душевний та умисловий розвій своїх дітви, шоби в них завчасу розбудити охоту та цікавість до книжки, сєй певно удасть ся чи до Тов. ім. Шевченка, ул. Чарнецкого 26, чи до Ставропільської книгарні ул. Руска 3, шоби зробити приємність своїм дітям на Новий Рік.

Нехай довгі зимові вечери дітвора жукає з користю для себе, нехай а зарая вчить ся цінити і любити руску книжку, розширює свій сьвітгляд та виравляє память вичуванем віршків. Видаток малий, а користь і приємність величезна. Тому не ліньте ся замовляти, рускі родичі, бо Новий Рік вже ось-ось недалеко.

Засиано всьо

захваленими средствами лікарскими для недужих на легкі і горло; але підно лікарске средство не перевисшас «Pectora». Знамениті его наслідки в заеуджаню на легкі, горло, взагалі на віддих органів, доказують отсі письма (Оригінали може кождий переглянути):

Жена радника суду пані М. Б. в В. Отсим прошу уклінно прелати мені сєйчас 15 пачок «Pectora» за посліплатою. Діланє все дуже добре.

Пан Ф. С. в Д. Прошу мені прелати на кождий случай 20 пачок Вашого чюю. Вже по 3. пачці мушу зазначити зовсім несподівані наслідки і можете надіятя ся, що поручу Вас ту горячо.

Кє. пастор А. С. в Б. Дуже урадуваний довошу Вам, що Ваш чай знаменито поділав одній 30-літній жєнщині, тязко недужій від 3 літ на легкі. Єї не стає досить слів на подяку.

Прошу прелати мені проспект з поученем і 5 пачок за посліплатою для старшого муцини знова на мою адресу.

Х. Н. дяконна в Б. Прошу сєйчас прелати 3. раз «Pectora». Молодій дівчині знаменито полішило ся. Однак хотла бим цілком єї вилічити і длатого прошу о 3. послілку. Она думає вправді, що се вже зовсім злишне. Господь Бог подав в «Pectora» величавий дарунок.

Аби одержати дісно правдивий наслідок «Pectora», набувайте его лишє в антиці Діана (Diana-Apotheke) в Будапешті, «Károly-kögrut 5, котра висилає его в пачках по 2 К.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.
у Львові, в пасажи «ГЕРМАНА» ул. Сонішна
Небувала, сензацийна програма!
від 1. до 16. счня 1901.

При сьпівучасті військової музики 80. п. п.
1) Увертура (Реклямограф). 2) The Gomers, сьпів з електричними демонстраціями. 3) Awata, незрівняний жонглер. 4) Chester Iohustone, феноменальний американський цикліст. 5) Mourdiny, король вломачів. 6) Орлеанська дівця, найбільший і найгарнійший образ американського біоскопу. 7) Орхестра. 8) Братя Адам, модерністичний акт гімнаст. 9) Carmen, італійска субретка. 10) Mr. Rudolffi, артист в концертнім сьвітаню в лалці 11) Biogoku, славна японська дружина. 12) Орхестра. 13) 15 білих медведів. 4 пси. 1 кінь. 14) Марш.

Щє дня о 8. год. вєсєром велике представлєна. В неділю і сьвята два представлєна. Що пятниці High-Life представлєна. Білєти вчаснїє можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

● «ТОВАРИШ» ●

ілюстрований калєндар на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.

Замовляти у Сєня Горуса у Львові, площа Домбровского ч. 1.

«ТОВАРИШ» можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

Дешевим і гарним дарунком
при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат і

Картини: Верещагіна, Шевченко в домашній і Сластьона, Шевченнова могила.

Можна дістати через адміністрацію «Руслана» з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

МУРОВАНІЙ ДІМ

з офіцинами, садом і огородом
в **БЕРЕЖАНАХ** (ч. 4. побіч ставу)
продам сєйчас за 4.000 зр.
Зголошенєя приймає Редакція «Руслана».

В К А Н А Д У

як і до всіх других заморских земель переправляє
НАЙДЕШЕВШЕ
повсюди знайома фірма:

V. KARLSBERG

HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифкарту купить, нехай зрінає мої ціни з цінами агентів корабельних. 3—10

Хто ще не читав

ФРАНЦА МЕШКА:

Драма на селі

ціна 70 сот.

і того самого автора: **НАГУЛА**
ціна 30 сот.

оповіданя з життя Словінців в перекладі І. Кузіва

нехай як найкорше замовить сї дві книжочки в Наук. Товар. ім. Шевченка, ул. Чарнецкого 26, або в Ставропільській Книгарні ул. Руска у Львові.